

Срѣща

Прѣзъ горичка изъ пжтечка
Катето върви сама
И си мисли: „Кумчо-вълчо
Дали си е у дома?“

Че гората му е кжща,
А пъкъ той е все на пжтъ
И че може да го срѣщне
Нѣкждѣ на кржстопжтъ!

Да го срѣщне, ще му каже:
— Кумчо-вълчо, добъръ день!
Тѣй я учатъ татко, мама,
Тѣй я учатъ всѣки день.

А и Вълчо ще ѝ каже:
— Мило Кате, добъръ день!
Какъ се радвамъ, какъ се
[радвамъ,
Че на гости си у менъ!

— Кумчо-вълчо, — ще му каже
Катето отново пакъ,
— Татко има дълги пушки,
Дълги до небето чакъ.

Като гръмнатъ тѣзи пушки,
Цѣлата земя кънти,
Да не идвашъ Кумчо-вълчо
До селото близо ти.

— Тѣй ли, тѣй ли, мило Кате?
Е, тогава ти при менъ
Идвай ми на гости тука,
Въвъ гората всѣки день!

А пъкъ зжбитѣ си точи
И очитѣ му лъщятъ!
— Сбогомъ, сбогомъ, мило
[Кате,
Ще се видимъ други пжтъ!

Дора Габе-Пенева

Стълба

(Басня)

Край стѣната бѣше подпрѣна стълба. Макаръ всич-
китѣ ѝ стжпала да бѣха еднакви, най-горното се гор-
дѣеше и прѣзрително гледаше по-долнитѣ.

Не щешъ ли, отъ тамъ мина нѣкой човѣкъ, обърна
стълбата, и горното стжпало се намѣри най-отдолу.

